

[Josiassen.]

slaget fremsat sidst den 15. December 1936, og det har været Genstand for en indgaaende Behandling i det andet høje Ting og ogsaa i det bestaaende Udvalg, og jeg gaar derefter ud fra, at det vil faa en let Gang her i Tinget. Dertil er kommet Socialministerens indgaaende Redegørelse, og jeg skal da ikke trække Forhandlingerne ud, men paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det, der er opnaaet.

Jeg betragter det som et Gode, at Refusionsforholdene Kommunerne imellem er mere klarlagt end forhen.

Ved Lovforslagets § 1 er der aabnet Adgang til at vælge Suppleanter til Børneværnsudvalgene til at træde i Medlemmers Sted, naar disse er forhindret i at deltage i enkelte Møder eller ophører at være Medlemmer. Jeg betragter dette som værende af betryggende Karakter. Det vil betyde, at Børneværnsudvalget til enhver Tid er handledygtigt og beslutningsdygtigt, hvilket er et stort Gode.

I Henhold til Lovforslagets § 5 er der givet Børneværnsudvalget en større Myndighed. Udvalget har Ret til at bevilge den økonomiske Støtte, som er en Konsekvens af givet Paalæg vedrørende Opdragelse og Uddannelse af et Barn, der staar uden Forsørger, eller hvis Forældre midlertidigt eller vedvarende er ude af Stand til at forsørge Barnet.

En af de mest betydningsfulde Ændringer er efter mine Begreber Lovforslagets § 8, der udvider Adgangen til at faa Normalbidraget udbetalt forskudsvis gennem Forhøjelse af Indtægtsgrænserne, og at man efter § 10 ved Opgørelsen af Indtægten kan fradrage Skatter, Kontingenter til Ulykkes-, Syge- og Invalideforsikring samt Begravelsesforsikring og desuden et Beløb paa 100 Kr. for hvert Barn paa nær eet, betragter jeg som et stort Gode og en Retfærdighedshandling over for de Mennesker, der nu engang er underkastet Løven, og ikke mindst for Æneforsørgerne.

I § 22 indføres der en Mulighed for at tage Hensyn til formildende Omstændigheder for Personer, som har vist svigagtig Optræden, idet Kommunalbestyrelsen efter Indstilling fra det sociale Udvalg i særlige Tilfælde kan nedsætte Tiden til et Aar, efter at Handlingen er begaaet. Det samme gør sig ifølge § 23 gældende i Tilfælde, hvor nogen har gjort sig skyldig i uordentlig Livsførelse eller uforsvarlig Økonomi.

Efter § 24 kan den saakaldte Fattig-

hjælp under særlige Omstændigheder og efter Indstilling af det sociale Udvalg eftergives af Kommunalbestyrelsen, naar der er forløbet 1/2 Aar, efter at Hjælpen er ophørt. Denne Bestemmelse bidrager efter mine Begreber til at hjælpe den, der er kommet ud i Uføret, paa ret Køl og styrker den Selvopholdelsesdrift hos den paagældende, som man til enhver Tid maa sætte Pris paa. Det er et Skridt i den rigtige Retning, ikke alene i finansiell Henseende, men ogsaa i moralsk Henseende, og det styrker Tilstanden saavel inden for Kommune som Stat.

Jeg har ganske vist set i Forhandlingerne i det andet høje Ting, at man fra Oppositionens Side har været noget betænkelig ved disse Indrømmelser, men jeg maa sige, at naar Afgørelsen er lagt i saa gode Hænder som Socialudvalgets og Kommunalbestyrelsens, er der vel ikke særlig Grund til at nære Betænkeligheder ved at gennemføre saadanne formildende Bestemmelser.

Det fremgaar af Lovforslaget og Betænkningen, at de aarlige Udgifter som Følge af disse Ændringer vil andrage for Staten ca. 2 Mill. Kr. og for Kommunerne 450 000 Kr., hvilket jo ikke synes at være uoverkommeligt. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

K. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Løven om offentlig Forsorg er, hvad en Del af Ændringerne angaar, af rent teknisk Art, Ændringer, som har vist sig paakrævede under det praktiske Livs Erfaringer, og Ændringer af den Karakter kan vi selvsagt ikke have noget at indvende imod. Eksempelvis kan jeg nævne Ændringen i Lovforslagets § 19 til Forsorgslovens § 274, hvor der er indført Bestemmelser om de Refusionsbeløb, man kan anvende til Sygepleje. Jeg tror, det er rigtigt, at man faar dette Spørgsmaal løst.

Men ud over disse tekniske Ændringer tilsigter Lovforslaget dels en Udvidelse af Rammerne for Adgangen til Understøttelse, dels Lettelser i de gældende Bestemmelser om Tilbagegivelse af de borgerlige Rettigheder, som er mistet i Henhold til Bestemmelserne i Forsorgslovens §§ 305—307. De Lempelser, som Forslaget her tilsigter, mener vi i mit Parti ikke er paakrævede, og vi kan ikke medvirke til Gennemførelsen af dem.

Med Hensyn til Ændringen i Forsorgslovens § 60, Nr. 5, hvor Tiden 6 Uger før Tilflytningen ændres til 3 Maaneder, har den højtærede Minister ikke ment at kunne